

рани отъ 2, 3, 4 и 10-а дружини, а на 3 Януарий се испратиха другата частъ, конвоирани отъ 1, 6 и 9 а дружини. Подиръ втората партия и 5-а дружина напустна шейновския укрѣпенъ лагеръ, гдѣто тя, за искупване свободата на България, бѣ оставила толкова скъпи жертви.

Щомъ се снехме отъ бивуака, редоветѣ въ ротитѣ се разбъркаха. По плъзгавия пѣтъ, понеже цѣлото пространство бѣше покрито съ гладкъкъ слой ледъ, опълченцитѣ съ трудъ вървяха, а отъ студъ едва можаха да държатъ пушките си. Наистина, студътъ бѣ до толкова голѣмъ, щото отъ дишанието по брадитѣ и мустацитѣ се образуваха висулки отъ ледъ а по клѣпачитѣ на очитѣ — скрежъ.

Въ 10 часа сутринъта дружината стигна въ с. Шипка, или, по добръ да кажа, на мѣстото, гдѣто бѣше хубавото, богато и потънало въ лозя, фруктови и трандафилови градини, с. Шипка Въ това село, както се казва, Турцитѣ камъкъ на камъкъ не бѣха оставили. Само голитѣ, почернѣли отъ димъ, високи стѣни на изгорѣлата черква, напомняха, че тукъ, прѣди нѣколко мѣсеци, красиво се растилаше, при политѣ на Балкана, това село, жителитѣ на което бѣха прѣпълнени отъ радостното чувство, че доживѣли да се видятъ освободени отъ турското робство.

— Горкитѣ! кждѣ ли се скитатъ тѣ сега немили не драги? питаха се опълченцитѣ.

А колко отъ тѣхъ лежаха сега въ студената земя, жертви на студа и глада! При видътъ на развалинитѣ и човѣшкитѣ кости, които тукъ тамъ се търкаляха, цѣла буря отъ злоба и ненавистъ обхващаше цѣлото същество на човѣка. Ами какъвъ ли е изгледа на Нова-Загора Стара-Загора, Гюнелийската махала? и др.

Не, не трѣбваше да се назначаватъ опълченцитѣ да конвоиратъ плѣннитѣ Турци!

Започнахме да се искачваме на горѣ по извилистия пѣтъ, който бѣше покритъ съ дебелъ слой ледъ. Макаръ въ миналитѣ дни опълченцитѣ и да бѣха раскопавали и нарѣзвали леда, но по него твърдѣ мжно